

BOUW **BERICHTEN**

December 2019

I
cultural exchange

**JE MOET 1000 MIJL
IN ELKAARS SCHOENEN
LOPEN OM ELKAAR TE
BEGRIJPEN***

*Citaat Harper Lee

CBF
ERKENNEND
GOED DOEL

EEN PRACHTIG BEGIN

Eigenlijk waren Maria en Jozef destijds ook al een soort asielzoekers. Maria had een buitengewone relatie met de heilige geest en Jozef was hoe dan ook bereid om het kind te erkennen. Zij was hoogzwanger maar alle herbergen waren vol of weigerden hen. Omdat er nog geen Tomtom was, werd hen een baken toegeworpen in de vorm van een oplichtende ster om een geschikt onderkomen te vinden. Toen zij de ster volgden kwamen zij bij een stal aan de rand van Bethlehem, waar zij konden rusten.

Kerstmis is voor veel mensen de mooiste tijd

van het jaar. Mensen zijn dan vaak wat milder en aardiger tegen elkaar. Er worden veel versieringen aangebracht en men voelt zich meer verbonden met elkaar. Gezelligheid maakt het ultieme kerstgevoel compleet. Er worden kerstkaarten verstuurd en voor de ontvangers is dat een teken dat er aan hen gedacht wordt. Het kerstfeest wordt steeds doorgegeven want iedereen verdient een mooie en fijne kerst.

Hopelijk vindt iedereen iets in zich van een Barmhartige Samaritaan en gaan we tijdens tegemoet waarbij de gunfactor het wint van het

egoïstische gegraai. Niet ieder voor zich maar samen. Want alleen samen kunnen we het feest van het licht vieren. Zeker in deze turbulente tijd moeten we immers blijven geloven in goed en beter! Kersttijd is de tijd om te denken aan onze medemensen. IBO wenst u heel fijne feestdagen en een prachtig begin van 2020.

Veel leesplezier,
LEONIE VAN DE VEN,
Voorzitter IBO-Nederland.

BOUWORDE TOEN: KERKBOW IN DUITSLAND

Terugkijkend op zijn leven, schreef Joop Bots een mooi verslag voor IBO over de tijd die hij bij de Bouworde heeft doorgebracht. Hieronder een (sterk ingekorte versie van) zijn verhaal.

Als elektrotechnicus was Joop begin jaren zestig een gewaardeerd werknemer bij Philips in de provincie Groningen. Hij stond bekend als 'de snuffelaar': hij kon door zijn ervaring vaak al aan de geur in een schakelkast voorspellen wat de storing in een machine veroorzaakte. Daarnaast 'snuffelde' Joop graag rond, op zoek naar betekenisvolle ervaringen in zijn leven.

Zijn eerste ervaring met de Bouworde was een zomerkamp van zes weken in Amiens. Hiervoor had hij, naast drie weken vakantie, nog drie weken onbetaald verlof opgenomen. Dit was een ervaring! Naast het graven van de fundering voor een nieuw schoolgebouw, maakte Joop mee hoe het is om met een groep mannelijke bouwgezellen te verblijven in een Frans meisjesinternaat, geleid door nonnen. De meisjes én de nonnen vonden hen enorm interessant en maakten zich vrolijk over de nuchtere Hollanders, die ze artisjokken voorschotelden. De jongens hadden nog nooit een artisjok gezien – hoe eet je zoiets? Hilariteit alom!

Na Amiens meldde Joop zich aan om zich een jaar lang in te zetten voor de Bouworde. Na de opleiding in Meerssen waar Joop, naast metselen, leerde dat alleen rode wijn als avondmaaltijd geen prettig resultaat gaf, werd hij uitgezonden naar Lispenhaussen in Duitsland. Hier hielp de groep bij de bouw van een kerkje. Joop vertelt: "De pastoor zorgde voor afleiding in het weekend door ons met zijn auto langs 'het ijzeren gordijn' te rijden. De meest indrukwekkende ontmoeting was die met een oudere dame die in een dorpje aan 'onze kant' woonde. Elke zondagmiddag wandelde zij op een vaste tijd naar de brug, die er niet meer was. Aan de overkant stond dan haar dochter te zwaaien. Eén keer per jaar kon zij naar haar toe. Dat was een dag reizen met de trein."

Na enkele maanden werken in Lispenhaussen werd de groep heringe-deeld. Joop kwam in Oostenrijk terecht. Helaas heeft Joop daar niet veel gewerkt: hij werd geveld door een blindedarmonsteking. Na een operatie in een plaatselijk ziekenhuis, moest hij nog enkele maanden herstellen. Joop had met de pastoor in Lispenhaussen afgesproken dat hij nog terug zou komen. Nu hij toch niet kon werken in Oostenrijk, vroeg hij de pastoor of hij al eerder mocht komen. Dat was geen probleem. Er was inmiddels alweer een andere Bouworde-groep en Joop kon hierbij gemakkelijk aansluiten.

Op 31 mei 1964 werd de nieuwe kerk van Lispenhaussen gewijd. Dankzij de blindedarmoperatie kon Joop hierbij zijn. Terugkijkend besluit Joop: "De keuze voor de Bouworde heeft mij veel gebracht. Zo denk ik met name met veel dankbaarheid terug aan de tijd dat ik samen met zoveel prima bouwgezellen gewerkt heb aan de bouw van het kerkje van Lispenhaussen. Een geweldig eindresultaat dat gezien mag worden en waar ik trots op ben dat ik daaraan mee heb mogen werken."

SCHMINK EN STOELENDANS

VAKANTIE VOOR DE KINDEREN VAN KIRGIZIË

Hoi, ik ben Moraya. Altijd op zoek naar avontuur, het liefst op plekken waar nog maar weinig mensen zijn geweest. Dit jaar heb ik gekozen voor een project in Kirgizië, gefaciliteerd door IBO-Nederland.

Weer op reis: wat heb ik me erop verheugd. Eenmaal uit het vliegtuig ging er weer een nieuwe wereld voor me open. Alleen lange vliegafstanden afleggen ben ik inmiddels wel gewend door de reizen die ik in het verleden al heb mogen maken. Maar nu kwam ik terecht op een plek waar de bevolking nauwelijks de Engelse taal spreekt. Dat was nieuw.

Nadat driver Max me op het vliegveld had opgehaald, die overigens ook geen woord Engels sprak maar me via Google Translate het hemd van het lijf heeft gevraagd, kreeg ik de sleutel van mijn huis voor de komende tijd. Een huis in het complex van SOS-Kinderdorpen. Een plek waar kinderen worden opgevangen die de ouderlijke zorg zijn verloren.

Al snel ontmoette ik Nazira, één van de managers, en Fatima, social worker op het project. Twee vrouwen met een hart van goud. Niet alleen om het werk dat ze voor de kinderen doen, maar ook de manier waarop zij de vrijwilligers op het project bijstaan.

In het kinderdorp in Bishkek en de kinderopvang net buiten de stad werd tijdens mijn verblijf door stoere mannen gestreden tijdens waterballongevchten of een potje trefbal. De meiden waren meer in voor het dagelijkse schmink feest waarna ze als trotse vlinder of mooie prinses door het dorp liepen. De kinderen gingen ècht los wanneer Despacito werd afgespeeld tijdens de dagelijks terugkerende stoelendans. Wat hebben we het leuk gehad!

Na twee weken was het project helaas ten einde. Ik besloot alleen, onder andere per oude sovjetrein, het land te gaan verkennen. Ik heb tijdens een 4 daagse trekking de sneeuw opgezocht in het TienSjan gebergte waar de bergtoppen tot 7500 meter reiken, om vervolgens met mijn tenen in het zand te staan in Cholponata. Eenmaal terug in Bishkek werd ik door de familie van Fatima in huis genomen. Mijn tweede familie aan de andere kant van de wereld.

Kirgizië: een land waar de broden nog echt rond zijn, waar mensen slapen in een yurt en te paard naar hun werk gaan. Waar mensen weinig hebben, maar alles aan je geven. Ik zal het nooit vergeten.

MIJN BOUWKAMP IN GRAZ - ZOMER 2019

Deelnemen aan een bouwkamp via IBO was weer een cocktail van veel leuke dingen: bijdragen aan een bouwproject, mensen in nood helpen, samenwerken en veel vriendelijke en interessante mensen leren kennen van zowel ons internationale team als lokale mensen, inclusief hun cultuur. In dit project hebben we gewerkt aan het renoveren van appartementen voor ex-daklozen. In onze vrije tijd liet Julia van IBO Oostenrijk ons veel geweldige plekken in de stad zien.

Omdat ik de oudste deelnemer van onze groep was (ik ben in de dertig de rest was allemaal geboren na 2000), vroeg ik me vooraf wel af hoe dit zou zijn. Kort nadat het project van start was gegaan, moest ik toegeven dat ik niet verwachtte dat deze jonge mensen al zo volwassen, onafhankelijk en gedisciplineerd zouden zijn.

Elke dag gingen we met de bus naar een woning voor mannen met een verslaving. Wij gingen met hen lunchen. In eerste instantie voelden we ons een beetje als indringers in hun persoonlijke omgeving. Maar na ongeveer een week was iedereen gewend en konden we een praatje te maken, gebaseerd op een benadering van vertrouwen en respect.

Beide voorbeelden maken duidelijk wat bouwkamp met je kan doen: als je geconfronteerd wordt met anderen, zal je over hen leren, en - als gevolg daarvan - over jezelf. Dit maakt dat je groeit als persoon. Zoals Wilfried, onze inspirerende groepsleider, verschillende keren herhaalde: Een vrijwilligersproject gaat om het opdoen van levenservaring!

GILIAM - IBO-deelnemer uit Nederland

NIEUWE PROJECTEN 2020

Het is alweer mogelijk om als vrijwilliger in te schrijven voor mooie projecten in 2020. Kijk voor alle kansen in ons projectenoverzicht op www.ibo-nederland.org!

PROJECT IN HET ZONNETJE: NEOUMANIST MOLDOVA

Ouderen in Moldavië hebben het vaak zwaar: zij zijn arm, eenzaam en niet mobiel. Hun kinderen zijn veelal in het buitenland, waar meer werkgelegenheid is. Neoumanist zorgt met hun dagcentrum voor ouderen en hun thuiszorgteams o.a. dat zoveel mogelijk ouderen uit de omgeving toegang hebben tot een warme maaltijd, gelegenheid om zich te wassen en wat broodnodig sociaal contact. Deze organisatie steunen wij heel graag!

IBO-Nederland en Neoumanist Moldova hebben al jaren een mooie relatie met elkaar. Vrijwilligers uit Nederland worden via IBO verbonden met dit ouderenzorgproject in het stadje Straseneni. De Nederlandse Kampeerauto Club (NKC) is in 2019 voor de tweede keer met een groep naar Moldavië afgereisd om daar vrijwilligerswerk te doen.

UIT DE NIEUWSBRIEF VAN NEOUMANIST

Mensen hebben verschillende dromen: iemand wil een mooie auto of een groot huis, een mooie baan of een welvarend bedrijf. Maar er zijn ook mensen die dromen van een schone, warme kamer, zonder lekkend dak, waar zij de winter kunnen doorbrengen. Ja, voor veel ouderen in Moldavië is dit een droom! En gelukkig: voor vier personen uit de regio Straseneni, mensen die heel weinig hebben, is hun droom waar geworden. 21 leden van NKC kwamen in september 2019 om deze mensen te helpen. Het gebeurde als in een sprookje – in één nacht werd een zeer armoedige kamer omgetoverd tot een schoon, warm, mooi en degelijk huis.

Gedurende 2 weken hebben mensen van NKC samen met het team van Neoumanist heel hard gewerkt om de dromen van deze ouderen waar te maken. Soms leek het te ingewikkeld, bijna onmogelijk om te repareren, maar de teams van NKC toonden aan dat alles mogelijk is als je een sterke wil, een goed hart, een paar competenties en altijd een goed humeur hebt. Het is heel moeilijk om de emoties, de tranen en de gevoelens van ouderen te beschrijven die hier baat bij hebben gehad. Zelfs nu nog kunnen sommige ouderen niet geloven dat dit hen is overkomen, dat iemand om hen gaf - gratis.

De vrijwilligers hebben veel gedaan! Ze hebben geholpen om 4 huizen te repareren, ons dagcentrum opnieuw geschilderd, nieuwe tegels geïnstalleerd en een nieuwe wasruimte gecreëerd in het verpleeghuis. Verder is er een nieuwe schuur gemaakt voor het drogen van wasgoed en zijn er bloemen geplant. De ouderen kunnen nu genieten van een prachtig uitzicht.

Het waren twee weken vol hard werken, plezier en geluk!

HARTELIJK DANK VOOR ALLE STEUN!

IBO-Nederland mocht het afgelopen jaar weer vele grote en kleine donaties ontvangen. Daar zijn we heel blij mee! Belangeloze giften van particulieren en enkele organisaties vormen het financiële fundament van Stichting IBO-Nederland, waarzonder de stichting niet zou kunnen voortbestaan. Aan alle gulle gevers daarom: heel hartelijk bedankt!

Voor wie benieuwd is hoe IBO-Nederland haar geld besteedt: wij publiceren ons jaarverslag op www.ibo-nederland.org onder 'Over IBO' bij de downloads.

IBO IN 2019

136 vrijwilligers via IBO-Nederland naar een project

5 groepen (80 vrijwilligers)

56 individueel

Gemiddelde waardering van vrijwilligers voor projecten:

8,3

30% > 50 jaar

COLOFON

Dit blad is een uitgave van Stichting IBO-Nederland en wordt drie keer per jaar verstuurd aan belangstellenden en donateurs. De Stichting is lid van de Internationale Bouworde (IBO) en heeft als doel vrijwilligers te koppelen aan lokale projecten voor mensen die hulp behoeven, ongeacht hun nationaliteit, etniciteit of levensbeschouwing. Stg. IBO-Nederland is geregistreerd bij de Kamer van Koophandel te Nijmegen onder nummer 41055227. Giften komen voor belastingaftrek in aanmerking. Ter zake van legaten is de stichting gerangschikt in de zin van art. 24, Successiewet 1956. De ontvangst van giften van €100,- of meer kunnen, indien gewenst, schriftelijk worden bevestigd.

Het bestuur wordt gevormd door:
Leonie van de Ven (voorzitter),
Lydia Verstraate en Paul Taris.

Stichting IBO-Nederland
St. Annastraat 174
6524 GT Nijmegen
tel.: 024-3226074
e-mail: info@ibo-nederland.org
website: www.ibo-nederland.org

Maak je gift over naar: NL27 INGB 0000 8607 00 t.n.v. Stg. Bouworde Nederland

ISBN 1568-3028